

TKT

SYNOPSIS

Terwijl de 16-jarige Emma wordt opgenomen op de intensive care van het ziekenhuis, wachten haar ouders angstig op nieuws van de dokter. Vreemd genoeg is Emma zich volledig bewust van de wereld om haar heen, maar kan er niet mee communiceren. Om te begrijpen wat er aan de hand is, moet Emma haar verleden onderzoeken en het mysterie rond haar plotselinge ziekenhuisopname ontrafelen. Beetje bij beetje komt ze oog in oog te staan met de harde realiteit van wat haar is overkomen.

INTERVIEW MET SOLANGE CICUREL

TKT is het verhaal van een 16-jarig meisje, Emma, dat zonder aanwijsbare reden in een coma belandt. De film ontvouwt wat er met haar is gebeurd in de omgekeerde volgorde. Het is een onderzoek, een thriller, gebaseerd op het hoofdthema van de film: pesten op school

"Ik wilde proberen te laten zien hoe een jong meisje dat populair is en lekker in haar vel zit dit punt heeft bereikt en dat we het niet eens zagen aankomen.

Het lijkt wel een spinnenweb waarin Emma geleidelijk gevangen raakt. Hoe hard ze ook worstelt, als ze eenmaal in het web verstrikt zit, kan ze zichzelf niet meer bevrijden. De hele film door zegt ze "Maak je geen zorgen, ik red me wel". Het is iets wat ouders van tieners vaak horen. Maar als je kinderen zeggen "Maak je geen zorgen", maak je dan juist wél zorgen! Ik vond het dringend en essentieel om dit probleem aan te pakken, omdat het een echte plaag is geworden op onze scholen. Met deze film wilden we proberen het bewustzijn te vergroten en het debat te stimuleren."

Het thema is dramatisch, dus hoe heb je gekozen om het filmisch te benaderen?

"Ik wilde zeker geen sombere of donkere film maken; in feite is het een vrij 'heldere' film. Ik wilde ook een populaire film maken. Het vertelt een verhaal over liefde, vriendschap, mooie én giftige vriendschappen... En ik wilde ook dat mijn hoofdpersonage alles voor zich had, dat ze leuk was, knap, lekker in haar vel zat en toch het slachtoffer werd van pesterijen. Het kan echt elke tiener overkomen."

In de film zijn Emma's ouders er voor haar, maar ze hebben moeite om de signalen van haar verdriet te doorzien. Hoe wilde je het publiek begeleiden op deze tocht om te ontdekken wat er met Emma aan de hand is?

"Ik denk dat ouders het niet doorzien omdat ze niet weten waar ze moeten kijken. In de film laten we zien dat er aanwijzingen en signalen zijn. In het begin zien we bijvoorbeeld dat Emma extreem kleurrijke kleding draagt. Dan, beetje bij beetje, ontwijkt ze haar ouders, kleedt ze zich helemaal in het zwart, rookt ze in 't geniep, wordt ze veel somberder en, bovenal, stopt ze met communiceren. En toch zijn haar ouders geweldig, ze kunnen goed luisteren, maar dat weerhoudt hen er niet van om de essentie te missen. Ik had het geluk om met twee geweldige acteurs te werken, Emilie Dequenne en Stéphane De Groodt, die de rol spelen van Emma's ouders en die maar niet kunnen begrijpen hoe ze de enorme pijn die het leven van hun dochter heeft verwoest, niet hebben kunnen doorzien."

Hoe heb je Emma gevonden, Lanna De Palmaert, wiens eerste rol dit is?

"Ik heb haar dankzij mijn dochter Nina gevonden. Ze zijn al jaren bevriend en Nina had Lanna in het theater zien spelen. Ik begon met casten en ze zei tegen me: "Mam, je hoeft niet verder te zoeken, zij is het". Dus belde ik Lanna op en zei: "Ik heb gehoord dat je theater speelt. Nina vertelde me dat je geweldig bent. Zou je voor mij willen casten? Zodra ik haar hoorde, wist ik dat zij het was. Het was overduidelijk."

Wat deze tieners met elkaar verbindt, zijn de sociale media en het berichtenverkeer die zo'n belangrijke rol spelen in de gebeurtenissen.

"Het is duidelijk dat sociale media een grote rol hebben gespeeld in het drama van Emma. Konden onze jongeren maar zonder, of althans het gebruik ervan beperken! Laten we teruggaan naar de goede oude Nokia 3310! Sociale media leggen een enorme druk op onze kinderen. Ze hebben de indruk dat ze beschermd worden achter hun scherm, dat het afstand creëert en dat ze alles kunnen zien en versturen, zonder gevolgen. Maar niets is minder waar. Theorie is goed, maar praktische illustratie is beter. Dus ik hoop dat de film zal helpen om dit in de praktijk te illustreren, om mensen te laten begrijpen dat zelfs als het niet de bedoeling is om formeel kwaad te doen, de opeenstapeling van berichten erg vervelend en schadelijk kan zijn voor de persoon die ze ontvangt, en natuurlijk dat je nooit berichten van seksuele aard mag sturen of doorsturen. Cinema stelt je in staat om in de schoenen van de ander te gaan staan, in dit geval in de schoenen van de persoon die bericht na bericht gaat ontvangen."

Waarom wilde je dit verhaal oorspronkelijk vertellen?

"Omwille van verschillende tienermeisjes die werden gepest, tieners die liefhebbende ouders hadden die niet doorzagen wat er met hen gebeurde. Omwille van het hoog aantal jonge mensen die zelfmoord pleegden. Ik wilde dit thema aanpakken, maar ik kon de juiste invalshoek niet vinden, tot op de dag dat Elena Tenace me haar roman "Tout ira bien" stuurde. Het mechanisme dat ze gebruikt inspireerde me echt. Dus koos ik ervoor om het verhaal te vertellen door het prisma van een onderzoek, zodat het publiek Emma kan vergezellen in haar zoektocht. Het is een nogal ongebruikelijk methode, want Emma gaat eigenlijk terug in haar geheugen. Ze begint met het opzoeken van haar vrienden, dan haar ouders, dan haar buurvrouw. Beetje bij beetje legt ze haar herinneringen weer in elkaar, als een puzzel, stukje bij beetje, en gaandeweg zal ze begrijpen wat er met haar gebeurd is."

Je hebt ervoor gekozen het drama niet te vermijden, er niet omheen te lopen. Waarom heb je dit gedaan?

"Omdat ik denk dat dit de realiteit is voor tieners die met pesterijen geconfronteerd worden. Het is een tragedie, er is geen ander woord voor. Het is niet iets waar je klakkeloos mee om kunt gaan. Je kunt er niet omheen en je kunt het niet door de vingers zien."

Welke referenties inspireerden je tijdens het schrijven en regisseren?

"Vanuit visueel oogpunt wilde ik een beeld ergens tussen Sex Education en Euphoria; twee heel goede tienerseries die hen in hun taal aanspreken.

Ik heb hier veel over gesproken met mijn cinematograaf, Son Doan. We wilden een heel helder beeld aan het begin dat geleidelijk veranderde naarmate het drama zich ontvouwde."

Muziek speelt ook een belangrijke rol in de film, net als in Emma's leven.

"Muziek is essentieel in de film. Emma zoekt haar toevlucht in muziek als het niet goed gaat, zoals veel tieners dat doen.

De muziek is gecomponeerd door Remy Lebbos en er zijn ook twee nummers van de Belgische groep Colt. Het geeft de film een ritme. We hebben ook veel gewerkt aan het sounddesign, dat Emma begeleidt in de manier waarop ze dingen ervaart. Het idee was eigenlijk dat wanneer haar hart klopt, jouw hart ook klopt. De muziek draagt je mee, het is echt een personage in de film."

Tot slot, wat lag je het meest na aan het hart met deze film?

"Laten zien dat wat je ook gezegd of gedaan hebt, niemand het verdient om gepest te worden.

Ik hoop ook dat ik de boodschap aan het einde van de film heb kunnen overbrengen: als je getuige bent van pesterijen, spreek er dan asjeblieft over!"

INTERVIEW MET EMILIE DEQUENNE

Kun je ons eerst iets vertellen over TKT?

"Het is het verhaal van Emma, die aan het einde van de middelbare school zit. Ze heeft een normale schoolleven. Ze is mooi, jong en slim. Haar ouders houden heel veel van haar. Ze heeft alles om het naar haar zin te hebben. Maar we ontdekken al snel dat ze wordt gepest, op heel subtiele manieren. Wat begint als kleine aanrakingen hier en daar, mondt uit in een echt drama. De kracht van het verhaal en de film ligt in het laten zien dat pesten iedereen kunnen treffen. Ik speel de rol van Emma's moeder, een heel liefhebbende moeder die heel close is met haar dochter, maar die zich totaal niet bewust is van wat die doormaakt. De film laat de negatieve spiraal van pesten zien, zonder oordeel of beschuldiging. Het neemt de tijd om het thema te begrijpen, te ontmantelen en het te ontleden op een subtiele manier. De kijker is niet gek, en Solange Cicurel vertrouwt erop dat het publiek de perverse kant van de dynamiek in de film begrijpt."

Waarom heb je het project aangenomen?

"Dit verhaal raakt me persoonlijk omdat ik ook slachtoffer was van pesterijen toen ik haar leeftijd was. Het was voor mij ook een tragische situatie, het was echt moeilijk. Ik zag de film met mijn eigen moeder, die met tranen in haar ogen uit de film kwam. Ze zei tegen me: "Het is gek, hoe dicht je ook bij je kind staat, je beseft er niets van, het is echt dramatisch. Het is zó waar, je kind vertelt je telkens: "Maak je geen zorgen, ik red me wel", en je doorziet niets. Ik herkende me als tiener en herkende de pesterijen en pesters. Misschien speelde dat een rol, waardoor dit onderwerp me zo van streek maakte."

Hoe pakt de film deze zeer ernstige kwestie aan?

"De film overdrijft de zaak niet, geeft geen lesje, maar biedt wel veel aanknopingspunten om de situatie te begrijpen. Ondanks het onderwerp, blijft de film zeer vermakelijk en populair. Het is een echte bioscoopfilm, met een prachtig beeld, en aan het begin krijg je het gevoel dat je in een tienerfilm zit, op zijn Amerikaans, of in ieder geval doet het me denken aan de films die mijn eigen tienerjaren hebben beïnvloed. Er zit magie in en ik denk dat het goed is om zo'n sterk onderwerp voor te dragen. Voor mij is het een film van algemeen nut. Er zouden zoveel mogelijk tieners deze film moeten zien, ook ouders en zelfs volwassenen in het algemeen. Ik denk dat deze film veel mensen zal aanspreken en aan het praten kan krijgen. Het is zo belangrijk om jezelf te uiten in dergelijke situaties, om niet alles voor jezelf te houden want dat is echt vergif."

Hoe verliepen de opnames, met regisseur Solange Cicurel, maar ook met je collega-acteurs, Lanna De Palmaert en Stéphane De Groodt?

"Stéphane en ik hadden elkaar een jaar eerder ontmoet op het filmfestival van Cabourg en we deden samen een interview voor Canal+, waarin we onze verbazing - en spijt - uitten over het feit dat we nooit samen hadden gespeeld. Vlak daarna stelde Solange Cicurel ons dit project voor en vroeg ons om samen te spelen. Het was alsof onze wens in vervulling was gegaan. Ik was erg blij om Stéphane beter te leren kennen, los van alle sociale aangelegenheden, en om eindelijk een moment met hem te delen op de set.

Wat Solange betreft, zij is een extreem zorgzaam persoon die echt naar haar acteurs kijkt, ze houdt van hen, en geloof me, dat is niet altijd het geval. Ze is erg betrokken en erg ijverig. Dat zijn twee verschillende dingen. Ze is niet alleen erg getalenteerd, maar ze is ook een complete multitasker. Als ik aan Solange denk, denk ik echt aan haar welwillendheid en vrijgevigheid, hoewel ze ook heel standvastig bleef over wat ze wilde. Ze was een echte scheepskapitein.

Nou, Lanna is, net als haar personage Emma, zo mooi, zo zonnig, zo alles. Het soort mensen waar vampiers meestal achteraan gaan (lacht). Sterker nog, ik denk niet dat ze zich daarvan bewust is. Ze is waanzinnig fotogeniek en de emotie die ze in de film uitstraalt is niet minder. Het was een kans om met haar te werken, maar ook met alle andere jonge acteurs, die buitengewoon waren. Ik denk dat Solange's keuzes heel goed waren."

INTERVIEW MET LANNA DE PALMAERT

Kun je ons voorstellen aan je personage, Emma?

"Emma is een nogal extravert zestienjarig meisje dat populair is op school en lekker in haar vel zit. Ze heeft veel vrienden, dus ze is niet geïsoleerd. Ze heeft een heel liefhebbende familie en leeft in een vrij leuke sociale omgeving. Tot op een dag haar wereld instort. Ze wordt gepest, en heel snel en brutaal wordt haar leven een hel. Ze vindt nergens rust meer, noch op school, noch thuis. Om nog maar te zwijgen over de sociale media die een cruciale rol spelen in het verhaal. Zelfs haar beste vriendin, Manon, keert zich van haar af. Ze heeft niemand die ze kan vertrouwen en denkt er geen seconde over na om het haar ouders te vertellen. Die merken de veranderingen in het humeur en de persoonlijkheid van hun dochter op, maar maken zichzelf wijs dat het de puberteit is. Het is moeilijk voor ouders om de ernst en het geweld van bepaalde situaties in te zien. En dan zegt ze altijd "Maak je geen zorgen". Dat is haar leidmotief."

Herken je jezelf tot op een zeker punt in dit personage?

"Ik vind dit personage vooral interessant omdat we vaak denken dat pesten alleen voorkomt bij zwakkere mensen, mensen die niet weten hoe ze zich moeten verdedigen. Maar dat is niet het geval bij Emma, ze komt op voor wat ze denkt, ze heeft geen probleem om zich onder normale omstandigheden te uiten, ze is sterk. Maar na een tijdje, hoe ze zich ook verdedigt, wordt ze neergeslagen door de kracht van de groep.

Ik denk dat er veel volwassenheid en soms zelfs moed voor nodig is om iemand die gepest wordt te helpen zonder zelf beïnvloed te worden door anderen. In de film capituleren Emma's vrienden onder de druk van de groep.

Ik ben zelf nooit gepest geweest, in tegenstelling tot mijn personage in TKT, maar de middelbare school was een moeilijke tijd voor mij en ook voor sommige van mijn vrienden. Het is een periode waarin je jezelf ontdekt, volwassen wordt, je lichaam verandert evenals je kijk op de wereld. Je moet deze veranderingen kunnen aanvaarden en proberen je eigen visie, je eigen persoonlijkheid te laten gelden, terwijl je jezelf probeert te omringen met de juiste mensen. Dat is verre van gemakkelijk!

Wat mij betreft, zonder de steun van mijn naasten, zonder met hen te kunnen communiceren, zou ik ook verloren zijn geweest."

Dit is je eerste film, hoe ben je bij TKT terechtgekomen?

"Films maken was voor mij van kind af aan al een droom, maar ik had het idee dat dat ontoegankelijk was. Dus ik gaf mijn droom een beetje op. Op een dag belde Solange me op om te vragen of ik auditie wilde doen. Haar dochter Nina, een vriendin van me, had me zien spelen in het theater en stelde haar moeder voor om me te casten. Dus ging ik mee naar de auditie. Ik kon niet geloven dat ik gecast was, zo van "Wow, je vertrouwt op iemand die nog nooit een hoofdrol heeft gespeeld?" Ik moet toegeven dat de druk groot was. Ik zit in bijna elke scène. Maar ik zei tegen mezelf dat als Solange mij had gekozen, dat dat juist was omdat ze vertrouwen in mij had en in mijn acteertalenten."

Hoe heb je je voorbereid op de rol?

"Allereerst heb ik de casting grondig voorbereid met de hulp van mensen die dicht bij me staan, waaronder mijn beste vriendin. En toen ik gekozen was, begon natuurlijk het echte werk. Eerst las ik het script alleen met Solange. Ze was erg aanwezig en steunde me. Ik kan haar niet genoeg bedanken. Ik had geen ervaring, ik moest alles ontdekken, en ze stelde me heel erg gerust, terwijl ze me de tekst zo vaak als nodig opnieuw liet herhalen. We lazen en herlazen de tekst, en ze herschreef een deel van de dialoog zodat die beter bij me paste. Het was ook een fysieke uitdaging en Solange speelde alle rollen, dus het was allemaal best serieus, maar tegelijkertijd ook heel grappig."

Wat was het moeilijkste voor je op de set?

"Allereerst om de 30 mensen in de crew te negeren die elke beweging van mij in de gaten hielden. Het is allemaal erg indrukwekkend en in het begin best ingewikkeld. De scènes met de figuranten op school waren ook behoorlijk stressvol. Ik moest heftige emoties uitbeelden voor al die jonge mensen van mijn leeftijd die naar me staarden. Ik had de indruk overal gefluister te horen. Het was bijna een spiegelbeeld van wat Emma meemaakte."

En wat was je favoriete stuk?

"De ontmoetingen! De andere acteurs waren geweldig en het ganse technische team was briljant. Ik kreeg echt zin om op filmsets te blijven werken. Iedereen had zoveel ervaring en zoveel anekdotes om te delen. Het was fascinerend."

Wat zou je tegen je vrienden of familie zeggen om hen aan te moedigen de film te zien?

Wat zou je tegen je vrienden of familie zeggen om hen aan te moedigen de film te zien?

"Deze film is van algemeen nut, zowel voor jongeren als voor hun ouders en leerkrachten!

Het thema wordt frontaal en zonder toegevingen aangepakt. De film is echt. Het vertelt het verhaal van ons leven als jongeren, waarin pesten zo aanwezig is. Het zet je aan het denken. Preventie is essentieel en daar is te weinig van aanwezig op scholen. De film laat ook zien dat pesten overal kan voorkomen en iedereen kan overkomen. Emma's geval is extreem, maar het is ook belangrijk om dit aan jongeren en volwassenen te laten zien, zodat ouders hun kinderen beter begrijpen en zodat jongeren begrijpen dat pesten ook een opeenstapeling is van kleinigheden, kwade woordjes, berichtjes... Iedereen kan zijn eigen bijdrage leveren, hoe klein ook. Ik denk dat iedereen zich kan identificeren in TKT, of het nu Emma's personage is, haar vrienden of zelfs haar ouders. De film geeft ons de kans om na te denken over wat pesten precies inhoudt. Hoe het is om jong te zijn en deze beproeving te moeten doorstaan."

FILMBLAD

Releasedatum: 25/03/2026

Filmtitel: TKT

Distributeur: MN Media

Genre: Drama

Regisseur: Solange Cicurel

Cast:

Emma - Lanna de Palmaert

Meredith - Emilie Dequenne

Fred - Stéphane De Groodt

Manon - Lily Dupont

Lou - Elisa Lubicz

Jeanne - Lisa Du Pré

Raph - N'Landu Lubansu

Speelduur: 90 min

Formaat : Scope

Land : België, Luxemburg

Beschikbare talen : FR (NL ondertiteling)

TECHNISCHE LIJST

Schrijver : Solange Cicurel

Regisseur : Solange Cicurel

1e assistent : Fabrice Couchard

Script : Leenda Mamosa

Cast : Doriane Flamand

Productie: Diana Elbaum & David Ragonig

Productieleider: Charles Kinoo

Regie: Vincent Bredael

Fotografie/DOP Geluid: Son Doan Huang

Geluid: Rainier Buidin & Julien Vanhee

Kostuums: Sophie Van Den Keybus

Make-up/kapsel: Lila Vander Elst

Decors: Mohamed Ayada & Floris Van Looy

Post-productie

Montage: Emilie Morier

Beeld en VFX lab: Clarissa Vermaak